

Molières 'De Vrek' radicaal naar deze tijd gehaald

recensie

SCÈNE UIT 'DE VREKIN' . FOTO PHILE DEPPEZ

Van ANITA TWAALFHOVEN

Theater

De Vrekkin

NTJong

Samen met haar jonge minnaar stapt de puissant rijke Henriette Harpagon in een helikopter. Haar zoon, dochter en ex-echtgenoot staan in de woonkamer van haar roze villa en kijken door de hoge glazen deuren naar buiten. In 'De Vrekkin' draait alles om geld en ook in de liefde gaat het om hebzucht. Moeder Harpagon, een geweldige rol van Betty Schuurman, noemt haar kinderen 'de slechtste investering ooit'. Dat haar echtgenoot Frans nog bij haar in huis woont, is ze vergeten want ze is druk-druk-druk met haar mode-imperium. Regisseur en artistiek leider Noël Fischer koos voor het vijfjarig bestaan van het gezelschap een eigentijdse versie van 'De vrek' van Molière uit 1668. De familievoorstelling is een explosie van theatrale vondsten, gevatte teksten en filmische beelden.

Jibbe Willems haalde de komedie radicaal naar onze tijd en keerde handig de man-vrouwrollen om. Ieder personage heeft zijn eigen taalgebruik. Dichterlijke zinnen voor de verliefde zoon die alles 'fabeltastisch' vindt en new-agemijsheden voor de vader. "Alleen met lege handen kun je iemand omhelzen", zegt hij tegen zijn ex. Maar moeder bekijkt het leven puur zakelijk en spreekt in de termen van een winst- en verliesrekening.

Samen met haar beste vriendin, een mooie hysterische rol van Christine van Stralen, vormt moeder een goed op elkaar ingespeeld duo dat doet denken aan de tv-serie 'Absolutely Fabulous'. Ze geeft haar jonge minnaar een snelle auto en een speedboot cadeau. Haar punkdochter ziet ze als één groot drama en de zoon is verliefd op haar jonge minnaar.

Thomas Rupert en Roos Veenkamp ontwierpen een prachtig kitschdecor voor het mode-imperium. Het is halfgrond met aan weerszijden roze draaipanelen en in het midden hoge schuifdeuren. Door achteloos met de hand in de lucht te swipen veranderen de bewoners het uitzicht. Wolkenkrabbers, palmbomen of onderwaterbeelden verschijnen dan op het projectiescherm. Een opgezette tijger en een halve zebra die uit de muur steekt, geven het interieur extra cachet. Ook de kostuums zijn heerlijk over de top. Een driedelig roze bloemenkostuum, een knalgele bontstola, pantermotiefjes en de nieuwste sportschoenen bewegen over het toneel. Vooral ex-echtgenoot Frans verrast het publiek met stiletto's onder zijn hippe goeroegewaden.

De groteske, komische speelstijl geeft de voorstelling vaart. Ook de

dansjes op swingende muziekfragmenten rond het thema 'money, money, money' zijn grappig. Als de acteurs hun egoïsme en hysterische emoties zelf bloedserieus nemen, wordt de voorstelling echt geestig. Maar soms blijft het spel nog te veel aan de oppervlakte en dan lijkt het op schmieren.

Mooi en ontroerend is de ontknoping, waarbij de zielige personal assistent van moeder de meest betrouwbare van het hele stel blijkt te zijn. Op een onnavolgbare manier loopt het allemaal tóch nog goed af.
